

Jsem lesník Jan
S tužkou v ruce, touhou hnán
Pytlačím básníkům v revíru
Snad odmalička
Líčím pasti na slovíčka
Chytám je na grafit v papíru
Jsou vzácná slova
Ta se vždycky stihnou schovat
V románech jich mistr Čapek stáda má
Všechny nende mít
Každé z nich je endemit
Jak se loví to vám poví píseň má...

Když vítr není něžný
Úkryt hledá člověk běžný
Poeta, ten si hová v závětří
Žáru slunce když se bojí
Se stínem se nespokojí
Barvář tužka čmouchá trofej v povětří
Čeština bláznivá
Kdo mi to vysvětlí
Já místo stínu našel zászvětlí

Hned jak se zšeří
Navečer poeta věří
Na příšery, z přítmi dělá příšeří
Ovšem ráno když tma mizí
Pouze jazykomil ryzí
Pochopí a na šero nevěří
Čeština bláznivá
Kdo mi to vysvětlí
Do práce vstávám v ranním příšvětlí

Ač se mi to trochu hnuší
Jednou někdo říci musí
Co se nám to ráno děje nad hlavou
Je to hrozné a tak prosté
Jak jsou ty dvě koule sprosté
Nestydí se vrzat s klenbou modravou
Čeština šílená
Kdo mi to vysvětlí
Slunce a Měsíc spolu sousvětlí

Jsem lesník Jan
S tužkou v ruce, touhou hnán
Pytlačím básníkům v revíru
Když prší беру si deštník
Když svítí slunce slunečník
A ani v boji s větrem nejsem začátečník
Když začne vát tak koupím větrník...